

Bài Thơ Valentine

Người con gái đưa bàn tay ngọc / vuốt hoa ngà / nói khẽ: Cảm ơn Hoa! Hoa nở bung / nắng chan hòa / ngày hôm nay Ngày Tình Yêu / ngày mới...

Người con gái chắc là có đơi / ai kề bên nói khẽ: anh yêu em! Nàng đã nghe hơi gió rất êm / hương rất ngọt từ hoa gió thoảng...

Tất cả chúng ta đều có thời lãng mạn. Có một thời tình yêu là nắng. Có một thời tình yêu là mưa. Tưởng tượng đi ánh sáng Xuân Thì...

Trong vườn cau của Ngoại, em đi / từng bước nhỏ, và hoa sen óng ánh. Gió mùa Xuân long lanh chút lạnh, em khẽ run thương lắm làn môi...

Ngày hôm nay ngày em ra đời. Mười bảy năm sau em thành con gái. Tóc thề em chỉ một mình anh được chải. Áo dài em chỉ một mình anh nâng niu!

Hãy nói với nhau những lời thương lời yêu
lời tán tụng tình nhân có cánh.
Không ai cấm chúng ta không có quyền kiêu hãnh
bên người yêu trong tưởng tượng mùa Xuân!

Em là hoa tháng Giêng. Em là trăng mùa Hạ. Hãy vỗ tay mừng cây thay sắc lá rồi để lên ngực mình: Mỗi Người Chỉ Có Một Trái Tim!

Anh cho em. Em cho anh. Nắng long lanh. Gió long lanh. Ngọc ngà là em Bàn Tay Yêu Quý! Hỡi người yêu của tôi, Kiều My, xin dâng nàng bài thơ Valentine!

Trần Vấn Lệ